

Hlásání je pro všechny

Papež František hovořil o radosti ze setkání s Kristem a posléze vyzdvihl, že Ježíš nás se svým poselstvím posílá ke každému člověku bez výjimky.

22.11.2023

Drazí bratři a sestry!

Poté, co jsme posledně viděli, že křesťanské hlásání je radost, se dnes zastavme u druhého hlediska: je určeno všem. Křesťanská zvěst je pro všechny radostí. Když se doopravdy

setkáme s Pánem Ježíšem, úžas z tohoto setkání pronikne naším životem a dožaduje se, abychom jej vynesli navenek. Bůh si přeje právě toto – aby jeho evangelium bylo pro všechny. Obsahuje totiž „polidšťující sílu“, dovršení života, jehož adresátem je každý muž a každá žena, protože Kristus se narodil, zemřel a vstal z mrtvých pro všechny lidi. Pro všechny, nikoho nevyjímaje.

V Evangelii gaudium čteme: „Všichni mají právo zaslechnout evangelium. Křesťané mají povinnost hlásat je, aniž by někoho vyřazovali, a to nikoli jako někdo, kdo ukládá novou povinnost, nýbrž jako někdo, kdo sdílí radost, ukazuje krásné obzory a nabízí lákavou hostinu. Církev neroste proselytismem, nýbrž „přitažlivostí“ (14). Bratři, sestry, vnímejme, že stojíme ve službě tohoto všeobecného určení evangelia, které je pro všechny, vyznačujme se schopností vycházet

sami ze sebe – má-li být hlásání pravé, musí se zbavit sobectví – a budme též schopni překonávat všechny hranice. Křesťané se mají vyskytovat spíše před kostelem než v sakristii, mají procházet „náměstími a ulicemi města“ (Lk 14,21). Mají být otevření a průbojní. Křesťané mají být „extroverti“ a tato jejich povaha pochází od Ježíše, který ze své přítomnosti ve světě učinil trvalé putování, jehož cílem bylo dojít ke všem lidem, přičemž z některých svých setkání se dokonce poučil.

Evangelium v této souvislosti vypráví o překvapivém Ježíšově setkání s cizinkou, kananejskou ženou, která jej prosí o uzdravení nemocné dcery (srov. *Mt* 15, 21-28). Ježíš odmítá a říká jí, že byl „poslán jen k ztraceným ovčím domu izraelského“ a že „není správné vzít chléb dětem a hodit ho psíkům“ (verše 24.26). Avšak žena s naléhavostí prostých lidí odpovídá, že „i psíci se živí kousky, které padají

se stolu jejich pánů“ (v. 27). Ježíše to ohromí a praví: „Ženo, jak veliká je tvá víra! Ať se stane, jak si přeješ“ (v. 28). Setkání s touto ženou v sobě skrývá cosi jedinečného. Nejenom se tu objevuje někdo, kdo Ježíše přiměje ke změně názoru – a jedná se o ženu, cizinku a pohanku, ale také Pán sám zde nachází potvrzení skutečnosti, že se jeho kázání nemá omezovat na národ, k němuž náleží, nýbrž otevřít se vůči všem.

Bible nám ukazuje, že když Bůh povolává nějakého člověka a uzavírá s některými lidmi smlouvu, řídí se vždy tímto měřítkem: někoho si volí, aby dospěl k ostatním. To je Boží měřítko, měřítko Božího povolání. Všichni Boží přátelé zakusili krásu, ale též zodpovědnost a tíži toho, že byli Bohem „vyvoleni“. A všichni prožili sklíčenost z vlastních slabostí a ztráty svých jistot. Ovšem možná tím největším pokušením je považovat obdržené povolání za

jakési privilegium. Prosím, to ne. Povolání není žádná výsada, nikdy. Nemůžeme říci, že v porovnání s ostatními jsme dostali nějakou výsadu, to nelze. Povolání se dostává ke službě. A Bůh si vybírá jednoho člověka, aby miloval všechny a ke všem přišel.

Také je nutno předcházet pokušení, které křesťanství ztotožňuje s jednou kulturou, jedním etnikem, jedním systémem. Takto však ztrácí svou skutečně všeobecnou povahu, totiž že je pro všechny, je univerzální, není to skupinka vyvolených první třídy. Nezapomínejme, že Bůh si někoho volí, aby miloval všechny. Toto je horizontem všeobecnosti. Evangelium není pouze pro mne, je pro všechny, nezapomínejme na to.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
hlasani-je-pro-vsechny/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/hlasani-je-pro-vsechny/) (08.08.2025)